

Buschmann Éva

MEGFELELŐ INFORMÁCIÓKRA VAN SZÜKSÉG

- interjú Szabó Tamás országgyűlési képviselővel és polgármesterrel -

Szabó Tamás urológusként került a jászberényi Szent Erzsébet Kórházba, majd annak ügyvezető igazgatója volt 2008 októberétől 2010 júniusáig. Talán sokan ismerhetik onnan is, hogy a 2002-2006 közötti önkormányzati ciklusban a jászberényi képviselő-testület tagja volt. Nem áll tőle távol a politikai élet. Mégis váratlan volt, hogy a FIDESZ a 2010-es áprilisi parlamenti választásokon őt indította, majd igazolva a várakozását első jobboldali jelöltként meg is nyerte azt, ő lett a térség országgyűlési képviselője.

Ezt követően a nyár közepére újabb fordulat következett, Jászberényben ő lett a párt polgármesterjelöltje. A választók 46,55%-a szavazott rá, sőt a helyi Fidesz is elsőprő győzelmet aratott, hiszen a tíz egyéni körzetben jelöltjeik nyertek. Volt tehát miről beszélgetnünk... Találkozásunkkor családjáról, tanulmányairól és arról, hogyan képzelel el a politikát „emberközelibbé” tenni. a múlt felidézését mégis kicsit messzebről kezdtük, egészen gyermekkorától...

- Heves megyei vagyok, egy Recsk nevű településen születtem 1957. május 2-án. Első generációs értelmiségi családból származom. Édesanyám pedagógus, édesapám agrármérnökként dolgozott. Ma már mindketten nyugdíjasok, de szerencsére egészségesek – kezdte Szabó Tamás. – Van egy öcsém. Falun nevelkedtem 13 éves koromig. Ez hagyott is bennem nyomokat, pozitív jellegű élményeket. A mai napig vonzódok a vidéki jellegű életformához. Amikor már dolgoztam, a

családommal együtt volt is egy parasztházunk Eger környékén az egyik faluban, csak később eladtuk.

Tizenhárom éves koromban költöztünk egyébként Egerbe, középiskolás éveimet ott töltöttem. Majd jelentkeztem a Debreceni Orvostudományi Egyetemre, ahol hat év után diplomát szereztem. Első munkahelyem Egerben volt, a megyei kórházban urológusként kezdtem dolgozni. Tizenöt évet töltöttem ott. Később megnősültem, két fiú gyermekem született az első házasságomból. 1991-ben elváltam, és azt követően még öt évet Egerben töltöttem.

– *Mikor került Jászberénybe?*

–1996-ban költöztem Jászberénybe. Ennek egyik oka, hogy mindenképp váltani szerettem volna. Olyan helyre próbáltam kerülni, ahol magamra támaszkodva tudom az orvosi szakmát gyakorolni. Akkoriban nem volt itt állandó urológus. A másik ok, hogy miért pont a Jászság fővárosába kerültem, nem más, minthogy újranősültem és a feleségem családja jászberényi.

– *Született gyermeke a második házasságából is?*

– Két lányom. A nagyobbik 17, a kisebbik 5 éves.

– *Úgy tudom, nem sokkal a városba érkezése után a Jászsági Orvosi Kamara elnökévé választották.*

– Így igaz. Bekapcsolódtam a kamarai munkába, és a kollégáim bizalmából a Jászsági Orvosi Kamara elnökévé választottak. Ezt a tisztséget 8 éven keresztül gyakoroltam, azután a megyei kamara munkájába is bekapcsolódtam. Utána következett a jászberényi kórház átalakítása és vezetése. Ezért a kamarai tisztségeimről lemondtam.

– *Mikor és hogyan került kapcsolatba a politikával?*

– Mindig is a köz dolgai iránt érdeklődő ember voltam. Aktívan foglalkoztattak főként a szűkebb közösségem, lakóhelyem ügyei. Így történt, hogy 2002–2006 között tagja voltam a jászberényi képviselő-testületnek. Az az oldal keresett meg, hogy induljak akkoriban a választásokon, amelynek gondolkodása, értékrendje, elképzelései közel álltak, és még ma is közel állnak hozzám, és közjük tartozónak vallom magam. Elvállaltam, és be is jutottam a testületbe. Az önkormányzat és a hivatal munkáját megismertem, beleláltam. Abban az időben azonban a kórház ügyei, az intézmény jövőjével kapcsolatos teendők elszóltattak egy időre a politikai pályáról. Ezért a következő ciklusban 2006-ban nem indultam képviselőnek.

Politikusnak azonban sohasem készültem. Eszembe sem jutott, hogy az urológus szakmámat esetleg feladom emiatt. Tulajdonképp az elmúlt

év végén egy váratlanul felmerülő felkérés volt az a területi Fidesz részéről, hogy induljak országgyűlési képviselőnek. Mivel volt annyi energiám, időm, kapacitásom, így a politikai életbe való bekapcsolódást elfogadtam. A döntésem végül is az lett, hogy egy kicsivel háttérbe került most a szakmám, és előnybe a közélettel való foglalkozás.

– *A polgármesteri pozíció akkor már szóba jött?*

– Nem, ez akkor még szóba sem került. Csak az országgyűlési képviselőség, amit még el lehet látni bizonyos kórházi munka mellett.

– *Később mégis hogyan „került képbe”, mint polgármesterjelölt?*

– Az volt a cél, hogy a helyi Fidesz találjon, találjunk olyan embert, aki jól együtt tudna dolgozni az országgyűlési képviselővel, és jól vezeti a várost. Viszont már ez első lépésnél elakadtunk: több önjelölt volt, akik a többségnek nem feleltek meg. Akinél viszont felmerült a támogatottság, ott az illető személy nem vállalta a felkérést. Ekkor oda jutottunk, hogy pártvonalon határozottan jelezték felém, hogy gondoljam át, és vállaljam el, hogy én leszek a helyi Fidesz polgármesterjelöltje is.

– *A család mit szólt?*

– A feleségemmel, gyermekeimmel megbeszéltem. S, legvégül magammal. Átgondoltam, hiszen ezáltal nagyon vékony szegmenssé válik az urológiai szakmám, de végül igent mondtam a felkérésre. A szakmám ennek ellenére nem adom fel, az biztos.

– *Az urológiai rendelése megmarad?*

– Csökkenni fog a rendelési időm, de teljesen nem akarok elszakadni ettől a területtől. Nemcsak azért mert ez egy élő kapcsolat az emberekkel, hanem azért is mert a „politikus kenyere” bizonytalan. Jó, hogy most négy évre szól a mandátumom a Parlamentben, de már téma a kisebb létszámú országgyűlés.

– *Az összeférhetlenségi törvény értelmében nem maradhatott a kórház élén. Új ügyvezetőt választottak.*

– Az országgyűlési képviselők jogállásáról szóló törvényben szerepelnek az összeférhetlenségi elemek, amelyek közül az egyik, hogy a 100%-ban, vagy többségi önkormányzati tulajdonban lévő gazdasági társaság vezető tisztségviselője nem lehet egyben országgyűlési képviselő is. A kórház élén az eddigi orvosigazgatónk Bálint Péter vette át a helyemet.

– *Csak kósza hír volt, vagy tényleg igaz, miszerint arról beszélt a felső vezetés, hogy polgármester és országgyűlési képviselő nem lehet egy és ugyanazon személy?*

– Jelenleg még viheti egy ember ezt a két tisztséget, de úgy gondolom, hogy négy, öt év múlva ez változni fog. A kampány során is sokszor kérdezték ezt Lázár Jánostól, aki a Fidesz frakcióvezetője, Hódmezővásárhely polgármestere vagy Pokorni Zoltántól, aki a XII. kerületi önkormányzat első embere, a Fidesz alelnöke, bizottság elnöke a Parlamentben. Nos ők azt válaszolták – amivel magam is egyetértek –, hogy van ember, aki egy feladattal sem tud megbirkózni, és van, aki pedig – természetesen nem önmaga, hanem egy csapattal a háta mögött, együttesen – el tud látni több funkciót is.

A hét nekem – munkanap szempontjából – hat napos. A szombat is a teendők napja. Egy nap legalább 12 órát dolgozom. Ezt a négy évet erre szánom.

– *Hogyan látja, jó az, hogy valaki országgyűlési képviselő és polgármester is egyben?*

– Ideálisan azt gondolom két embernek kellene ellátni ezeket a feladatokat. Két „egyhúron pendülő” embernek. Ahol mind a kettő tudja a dolgát és összedolgoznak. Hiszek abban, hogy létezik ilyen.

– *A Fidesz Jászberényben is „tarolt”, hiszen mind a tíz jelölt bejutott az egyéni képviselői körzetekben az őszi önkormányzati választáson.*

– Azt látni kell, hogy a szavazók nagyjából ugyanakkora része azt mondta, hogy nem kell ide változás, maradjon az előző 20 év valamelyik polgármestere. Valamivel nagyobb volt az a szavazóbázis, akik a változás mellett tették le voksukat. A tíz jelöltünk valóban simán vette az akadályt és bejutott a testületbe, ami óriási eredmény és egyértelmű felhatalmazás a lakosság részéről.

Magas íróasztal mögül nem prédikálhat az ember

– *A 2010. áprilisi választások után az Önnel készített egyik interjúban azt nyilatkozta, hogy a politizálást más stílusban képzelel el helyi és országos szinten is. Hogyan érti ezt?*

– Azt gondolom mindenképp változásra van szükség országosan és helyi szinten is. Ehhez persze egyedül kevés vagyok. Ezért szeretném egyfelől a helyi politikai életben résztvevő társaimat, ha úgy tetszik „megválogatni”, aszerint kivel gondolkodunk egyformán. Illetve a meglévőket arra ösztönözni, hogy hasonlóan vélekedjenek.

Egyelőre még tájékozodom, hogy szélesebb körben, a Parlamentben milyen fogadókészsége van a közös munkának.

A politika eredendően is a közösség ügyeivel való foglalkozás. Egy magas íróasztal mögül nem „prédikálhat” az ember, hanem benne kell lenni a sűrűjében, mindennapi kapcsolatot kell tartani az emberekkel.

Az én szakmám harminc éve arról szól, hogy minden nap az emberek problémáit meghallgatom, és megoldást igyekszem rájuk keresni. Ugyanezt kellene a politikai gyakorlatban is alkalmazni.

– *Mit tapasztal a választások után többen keresik meg gondjaikkal?*

– Igen, egyre többen fordulnak hozzám, ami gondolom még csak fokozódni fog.

– *Melyek a leggyakoribb problémák? Az elhelyezkedés nagy gondot okoz, fiatalok és idősek számára egyaránt. A FIDESZ kiemelte a munkahelyteremtés fontosságát. Van-e már konkrét elképzelés erről?*

– Sok az egyéni probléma – legyen az munkanélküliség vagy más természetű dolog –, amelyek már több fórumon elhangzottak. Ezek az emberek lényegében arra vártak, hogy legyen képviselő, akinek elmondhatják bajaikat. „Tájékozódó” időszakban vagyok. Minden problémát az elejétől kezdve át kell tekintenem. Ezt követően tudok vele foglalkozni. Ismeretet kell szereznem, melyik kérdéssel, hová kell majd fordulnom.

– *A Parlamentben hol tart a munka?*

– A bizottsági struktúrát véglegesítették, az egészségügyi bizottság tagja vagyok. A munka már érdemben elkezdődött. Gözerővel folyik viszont a Parlamenti jogalkotás, kiemelt fontosságú társadalmi és gazdasági kérdésekben. A kétharmados többség komoly felhatalmazás és egyben felelősség is.

– *A FIDESZ úgy gondolom, nem lesz könnyű helyzetben. Az emberek „csodát” várnak az új kormánytól. Hogyan látja, milyen „állapotban” vette át pártja az országot?*

– Azt tapasztaltam a szakmám gyakorlása közben, hogy már maga az is sokat ér, ha megfelelő információk birtokában van a lakosság. Így a túlzó várakozásokat képesek kordában tartani. Alapvető a pontos központi kommunikáció. Bízom benne, hogy az emberek folyamatosan naprakész információkkal lesznek ellátva a médián keresztül. Tervezem, hogy a Felső-Jászság hat településén rendszeresen megjelenek, és tájékoztatom a lakosságot az aktuális témákkal kapcsolatban. Úgy látom, hogy az új kormány már kézzelfogható eredményeket is fel tud mutatni.

Az egészségügy helyzete régóta megoldatlan probléma

– *Régóta megoldatlan problémája a hazai politikának az egészségügy helyzete. A betegeknek több hetet, esetleg hónapot kell várni egy-egy vizsgálat elvégzésére, hosszúak a várólisták. Mi ennek az oka? Miben lát erre megoldást?*

– Nincs a kapacitásban hozzárendelt finanszírozás. Vannak helyek, ahol nincs orvos, más helyen nincs eszköz. Nálunk a jáászberényi Szent Erzsébet Kórházban van üzemképes CT-gép, de egyelőre nincs biztosítói befogadás és finanszírozás a működéshez. A dolgok ezekből a problémákból tevődnek össze. A másik, nehezebb gond, hogy valahová orvost találjunk. Ehhez pénzt kellene a rendszerbe tenni. Ha 6 000 forintos óradíjjal meg tudnám fizetni a kollégát eljönné, de 3 000 forintért nem jön.

A helyzet megoldódni látszik. Úgy néz ki, hogy pénzügyileg is támogatni fogja a kormány az egészségügy rendbetételét.

– *A jáászberényi kórház jól ellátott orvosokkal, jöttek új munkatársak?*

– Szerencsére többen jöttek, mint amennyien elmentek, de így sem vagyunk elegenden.

– *Kórházunk jövője?*

– A betegek, a dolgozók és a városvezetés számára is egyértelmű, hogy Jáászberényben aktív, az eddigi ellátást biztosító kórháznak kell működnie. Úgy látom, hogy az egészségügyi kormányzatnak is hasonló a terve. Nagy hangsúlyt kell, hogy kapjon, és természetesen anyagi forrásokat kell bevonni a sürgősségi ellátás, illetve a modern diagnosztika megteremtéséhez. Ennek érdekében én mindent el fogok követni.

Helyi politikai célok

– *Mit szeretne elérni a helyi politikában?*

– Mindenképp szeretnék változtatni az eddig kialakult politikai hangnemen, stíluson. Az világos, hogy vannak politikai nézetkülönbségek. Sokszínű a világ, különbözőek vagyunk, de hogy ezeket a nézeteltéréseket ne tudnánk normális módon megoldani, nehezen tudom elfogadni, nem hiszem. Ami rajtunk múlik, meg fogjuk tenni, és várjuk a politikai oldal „másik felén” lévő szereplőket is, azok

hozzászólásait. Ezt szeretném elérni helyben, a politikában. A város működése, működtetése szempontjából egy dolog világosan látszik: sok a minőségre vonatkozó panasz. Akár egy beruházás kapcsán, akár az emberi kapcsolatokban. Ezek olyan dolgok, melyeket megfelelő odafigyeléssel, változással orvosolni lehet.

Akiknek a baján segíteni akarunk, azzal tisztességesen kell beszélni, reagálni a felvetéseire, lássa, hogy foglalkozunk vele, mégha nem is tudjuk megoldani a problémáit.

Másik fontos kérdés, a fejlesztéseké. Az elkerülő út megépítésének befejezése, ezáltal a városközpont tehermentesítése. Ezután elkezdhetjük a területet olyan központtá alakítani, ami nemcsak egyszerűen főtér, hanem a berényi „élet centruma”. Fontos, hogy az ember azt mondja, igen, jó Berényben élni, kellemes, élhető a környezet, jó a szolgáltatás, kedvesek az emberek.

Vannak azonban olyan dolgok, amelyek a mindennapjainkat megkeserítik: hiányzik például a csapadékvíz elvezetés teljes körű kiépítése és egyéb infrastrukturális kérdések sem megoldottak még. Illetve van számtalan egyéni probléma járdák járhatatlanságára vonatkozóan és a közvilágítással kapcsolatosan is.

Ezer és egy kérdés, kérés van a városi vezetés felé, amelyek között vannak mindenkit érintőek: egyebek mellett a városi kultúra. Van koncepciónk a kulturális negyed kialakításáról. A benne szereplők helyzetét is figyelembe kell venni: a színházat, a népi együttest, a múzeumokat.

Bármilyen jellegű is legyen a panasz, lényeges, hogy az emberek lássák, hogy foglalkozunk vele, van koncepciónk, jövőképünk akár a kultúrával, akár egyéb infrastrukturális kérdéssel kapcsolatban. „Gazdája” lenni a városnak. Ez a lényeg. Pár száz embernek kell ilyennek lenni: a különböző hivatalokban, intézményekben, városi cégekben dolgozóknak, akik segítenek ebben.

– *Mit kezdene a roma problémával és a közbiztonsággal?*

– Ez a kettő összefüggő kérdés is lehet. Egy biztos: a világot megváltani nem fogjuk, de bízom azokban a fentről induló központi intézkedésekben, amelyek már foglalkoznak ezzel a kérdéskörrel. Biztos vagyok benne, hogy „összmagyar” szinten lesz egyfajta előrelépés a közrend, közbiztonság területén. Meg kell, hogy említsek egy egészen friss adatot. A Jászberényi Rendőrkapitányság vezetője mondta, hogy az az intézkedés, amely 2010. augusztus 19-étől lépett életbe, miszerint a 20 000 forint alatti károkozás is komoly szankciókat

von maga után, hatásos. Ennek köszönhetően a felére csökkent a korábbi hónapokhoz képest a bűncselekmények száma. Eddig évekre visszamenően a Jászságban havonta 100-120 eset volt, amely jelenleg lecsökkent 65-re. Jobban figyelik a bűncselekményt elkövetőket, és kellő szigorral büntetni is fogják őket. Ezek a központi intézkedések lényeges dolgok, itt Jászberényben is érezzük hatását. A rendőrség helyi munkáját naprakészen szemmel kell tartani, és felvenni az ott dolgozókkal a napi kapcsolatot.

Nagyszámban lesznek térfigyelő kameráink szerte a városban. Ennek jelentős visszatartó ereje van bűnmegelőzési szempontból. Ezenkívül lesznek egyéb közbiztonságot javító intézkedések is a városban.

Ami a cigánykérdést illeti, melynek csak részben van közbiztonsági vetülete, mindenképp foglalkozni kell vele. Megoldást igénylő szociális, kulturális, tudás, tanulás, munkahely köré csoportosuló problémakör. A megoldást el kell kezdeni. Vannak olyan elemek, amiket az eredmény érdekében azonnal véghez kell vinni. És tervezni kell hosszútávra is, ami az egész kérdést megoldja, nem most, hanem kb. két generáció múlva. Ha mindig csak tűzoltásra vállalkozunk, nem érünk el több évre szóló megoldást.

Azt tapasztaltam, hogy a hivatalban kerülnek a kollégák a konfrontációt az ügyfelekkel. Akár a neszúri ingatlanok tulajdonjogának rendezésében, akár bármilyen más kérdésben. Ha homokba dugom a fejem, nem látom a problémát. Fel kell vállalni a konfliktusokat.

A Neszúrral valamit tenni fogunk, az biztos.

– *Igen, ez sokak fájó pontja, több évre visszanyúló, eddig megoldatlan probléma a város számára. Miben látja a megoldást?*

– Sok nosztalgikus elem is van benne, némi tévhit, hiszen a Neszűr már soha nem fogja azt jelenteni, mint évtizedekkel ezelőtt. Anyósom Jászberényben gyermekeskedett. Sokszor meséli, hogy a Neszűr milyen csodálatos hely volt. Ez a nosztalgia fűti az embereket. Akkora társadalmi, gazdasági jelentősége már biztosan nem lesz, mint azelőtt. Azt viszont nem szabad hagynunk, hogy az ember saját magát és környezetét annyira lepusztítsa, mint amilyen állapotok ott uralkodnak. Ezt fel fogjuk számolni.

– *Nem volt mindig konfliktusmentes az Alsó- illetve a Felső-Jászság viszonya. Előbbiben nagyobb a munkanélküliség, míg utóbbiban kevesebb az állástalan, nagyobb az ipara, fejlettebb. Hogyan lehet ezen javítani, hogy a Jászság, mint egység legyen sikeres és vonzó?*

– Magam ezt nem tapasztaltam. Ezért nem tudom, hogy ez a konfliktus kiken múlt, a vezetőkön, vagy az ott élő embereken. Amennyiben probléma vetődik fel a két térség között, arról mindenképp beszélni kell. Ha azt vesszük, hogy a jászberényi kórházat városunk üzemelteti az egész Jászság számára, akkor már korántsem vagyunk olyan irigylésre méltó helyzetben.

Iskoláinkba is sok Alsó-jászsági gyermek jár. Ez nem olyan egyszerű, hogy nekünk csak bevételeink vannak, nekik pedig csak elmaradt haszon. Tény, hogy keresni kell az együttműködést.

A konfliktusmentesség azért is szükséges, mert a politikai tendencia az, hogy egy nagy választóközvet lesz az egész Jászság négy év múlva.

– *Tartja majd a kapcsolatot az Alsó-Jászság parlamenti képviselőjével, Jászapáti polgármesterével, Pócs Jánossal?*

– Igen. Amikor csökkenni fog a parlamenti képviselők száma a Jászság egy választókörre fog alakulni. Egy-egy képviselőre nagyobb választókerület fog jutni. Pócs úrral megállapodtunk, hogy együtt kell dolgozunk, és nem vetélytársnak tekinteni a másikat. Közös célunk fenntartani a Jászság súlyát, biztosítani gazdaságilag, társadalmilag azt a helyét, ami a régió belül megilleti.

– *Mit szolt a győzelemhez a család? Nagy felelősséget vesz a vállára. Örültek vagy sem?*

– Ahogyan említettem, támogattak és örültek a sikernek. A feleségem, szüleim, apósoméék és a nagykorú három gyermekem is. A családi életünk bizonyára kicsit átalakul, de azt már látom, hogy lesznek protokolláris rendezvények, ahová a családdal együtt fogok menni. Ez az egész nem egy „vakrepülés” volt, hiszen az apósom két cikluson keresztül volt országgyűlési képviselő. Én pedig egy ciklusban itt helyben „gyakoroltam a politikát”. Már megtapasztaltuk ezt az életformát...